

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.38.193/2010/7.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Berke és Molnár Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr.Berke Barna ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr.Nagy Andrea jogtanácsos által képviselt Fogyasztóvédelmi Hatóság (1088 Budapest, József krt. 6.) alperes elleni fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe az alperes oldalán pernyertessége előmozdítása érdekében beavatkozott a által képviselt - a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 7. napján kelt 23.K.31.157/2009/15. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 16. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 23.K.31.157/2009/15. számú ítéletét - az indokolás módosításával - hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 /negyvenezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A beavatkozó bejelentése alapján reklámfelügyeleti eljárás indult az elsőfokú hatóságnál, amely 2007. március 1. napján helyszíni

ellenőrzést végzett a szám alatti elnevezésű üzlethelyiségben. Az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy az üzlet két pénztárának kasszája felett dohányterméktároló található, ahonnan az értékesítést a pénztáros végzi. Az ellenőrzéskor készült fényképfelvételekről megállapítható, hogy a reklámfeliratokon túl, négyféle PALL MALL termék képi képi ábrázolása mellett nem került feltüntetésre sem a termék ára, sem annak kátrány-és nikotintartalma.

A hatóság a felperessel szemben 50.000 forint reklámfelügyeleti bírságot szabott ki és megtiltotta a jogsértő magatartás további folytatását, amely határozatát utóbb visszavonta.

Az elsőfokú hatóság, miután tájékoztatta a felperest az eljárás megindulásáról, az új eljárásban hozott határozatával 1.000.000 forint bírságot szabott ki a felperessel szemben, egyben megtiltotta a jogsértő magatartás további folytatását. Álláspontja szerint a felperes megsértette a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 13.§ (1) bekezdésében foglalt dohánytermék reklámozására vonatkozó tilalmat, mivel a közzétett tájékoztatás nem felelt meg a Grtv. 13.§ (4) bekezdés b) pontjában foglaltaknak, mert árfeltüntetést nem tartalmaz, továbbá a Grtv. 13/A.§ (1) bekezdésében foglaltaknak sem, mert nem tartalmazta a dohánytermék nikotin-és kátránytartalmát közlő adatokat.

Megállapította, hogy az eljárás alá vont reklámeszközökön közzétett dohánytermékekkel kapcsolatos feliratok tartalmuknál fogva dohányárut népszerűsítő, a Grtv. 2.§ h) pontja szerinti gazdasági reklámnak minősülnek. E mellett a hatóság hivatkozott arra is, hogy a reklámot tartalmazó dohányáru tárolók a Grtv.2.§ t) pontja szerint sajtóterméknek minősülnek. A bírság összege meghatározásánál értékelte a jogsértés súlyát arra is figyelemmel, hogy a kifogásolt magatartás a fogyasztói érdekeket hátrányosan érinti, de utalt a dohányzás reklámozásának jogilag tilalmazott és társadalmilag elítélendő voltára is. Mindezekre alapozottan egy visszatartó erejű bírság meghatározását tartotta szükségesnek.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2008. november 28. napján kelt HAJ-3275-6/2008. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperesi határozat felülvizsgálatát, annak hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a hatóság visszavonó határozata nem felel meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 114.§-ában előírt feltételeknek; a Grtv. 13.§ (4) bekezdés b) pontjában található kivételszabály vagylagos feltételként követeli meg a termékbemutatást és az árfeltüntetést; az alperes tévesen

minősítette a dohánytermék tároló oldalait sajtóterméknek, így nem kell megfelelnie a Grtv.13/A.§-ában foglalt feltételeknek; az alperes határozata sérti a Ket.72.§ (1) bekezdés e) pontját, továbbá jogszabálysértő a bírság összegének a megállapítása.

A megyei bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezte. Ítélete indokolásában kiemelte, hogy a felperes által megvalósított tevékenység tilos dohányáru reklámnak minősül, és nem tartozhat a Grtv. 13.§ (4) bekezdés b) pontjában meghatározottak alá, mert a termékbemutatás és árfeltüntetés, mint konjunktív feltétel jelen esetben nem valósult meg. A reklámot tartalmazó tárolók a tájékoztatással is ellátott nyilvános közlésre szánt technikai eszköz fogalmának megfelelnek, ezért a Grtv. 2.§ t) pontja alapján sajtóterméknek minősülnek. A reklám a Grtv. 13/A.§ (1) bekezdésébe ütközően nem tartalmazta a dohányáru nikotin- és kátránytartalmára vonatkozó adatokat.

A bírság mértékének meghatározása kapcsán a megyei bíróság rámutatott arra, hogy a bírság összegének megállapításakor figyelembe vett szempontok vonatkozásában az alperesi indokolás általános, sematikus megállapításokat tartalmaz, a határozat indokolásából a súlyosbító és enyhítő körülményeket megállapítani nem lehet. A határozat indokolásából nem tűnik ki a mérlegelés módja.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, kérve a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelmében foglaltak szerinti megváltoztatását. Állította, hogy a megyei bíróság jogsértő módon állapította meg a Grtv. 13/A. §-ának megsértését, továbbá azt, hogy a vizsgált reklámnak meg kell felelnie a Grtv. 13/A. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a sajtótermékben közzétett reklámokra előírt tartalmi követelményeknek. Jogsértő módon értékelte a dohánytermék tárolóját a Grtv. 2. § t) pontja értelmében sajtóterméknek arra alapítottn, hogy azt nyilvános közlésre szánt technikai eszköznek minősítette. Álláspontja szerint a hatályon kívül helyezett határozatban kiszabott bírság összege arányos csökkentésének van helye arra figyelemmel, hogy a Grtv. 13/A.§ (1) bekezdésének megsértése nem lehet alapja az új eljárásban a bírságmértéknek, ezért e körben a jogerős ítélet indokolásának kiegészítését kérte.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte arra alapítottn, hogy a jogerős ítélet a felperes által támadottak vonatkozásában megalapozott, a felülvizsgálni kért ítélet a jogszabályoknak megfelel.

Az alperesi beavatkozó a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős

ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A Legfelsőbb Bíróság előrebocsátja, hogy a megyei bíróság a tényállást helyesen tárta fel, azonban abból részben téves jogi következtetésre jutott.

A Pp. 275. § /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati kérelemben már nem volt vitatott, hogy az adott tevékenység dohányáru tiltott reklámjának minősül, mint ahogy a bírság összezszerűségének meghatározása során értékelt mérlegelési szempontok sem, ezért a Legfelsőbb Bíróság e körben megállapítást nem tett.

Kérdésként merült fel ugyanakkor az, hogy a dohányterméktárolók oldalain feltüntetettek kimerítik-e a sajtótermékben közzétett reklám fogalmát. A Grtv. 2. § t/ pontja értelmében e törvény alkalmazásában sajtótermék az időszaki lap egyes lapszámai, a rádió- és televízió műsor, a könyv, a röplap és egyéb szöveges kiadvány - ide nem értve a bankjegyet és az értékpapírt -, a zeneművet, grafikát, rajzot vagy fotót tartalmazó kiadvány, a térkép, a nyilvános közlésre szánt műsoros filmszalag, videokazetta, videolemez, hangszalag és hanglemez, továbbá bármely más, tájékoztatást vagy műsort tartalmazó nyilvános közlésre szánt technikai eszköz.

A Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében kifejtette, hogy a dohányárut tároló eszközre kihelyezett tájékoztatás nem tekinthető sajtótermékben, sajtóban vagy szabadtéri reklámhordozón megjelenő reklámnak, ilyennek kizárólag a sajtóban megjelenő reklámot kell érteni. Mindebből következik az is, hogy a felperes által folytatott dohányárut népszerűsítő reklámtevékenységre a Grtv. 13/A. §-ában foglaltak nem alkalmazhatók, az említett jogszabályhely /1/ bekezdésében felhívott szöveget a reklámhordozón nem kell közzétenni. Nem minden „bármely más tájékoztatást tartalmazó nyilvános közlésre szánt technikai eszköz” tekinthető sajtóterméknek, azaz nem ilyen a dohányterméket tároló doboz oldalán található, egyébként gazdasági reklámnak minősülő, az adott termék népszerűsítését szolgáló felirat.

A jogerős ítélet jogszabálysértő volta tehát abban valósult meg, hogy a megyei bíróság az eljáró hatóságokkal egyezően megállapította a sajtótermékben történt reklámozás tényét, így jogalapjában jogszerűnek minősítette az alperesi határozatot.

Tekintettel arra, hogy a bírságolásnál irányadó szempontok, illetve a Grtv. által megkívánt kötelező tartalom közül az utóbbi kiesettnek tekintendő, mindösszesen az árfeltüntetés hiányzik, ezért a Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság új eljárásra adott iránymutatását akként módosítja, hogy az új eljárás során a hatóságnak oly módon kell - a mérlegelés szempontjairól megfelelően számot adva - a bírság összegét meghatározni, hogy sajtóterméken nem történt reklámozás, csak a szabálytalan gazdasági reklámtevékenység valósult meg.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján - mivel érdemben helyes döntést tartalmazott - az indokolás módosításával hatályában fenntartotta.

A pervezstes alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes jogi képviseléssel felmerült felülvizsgálati perköltsége megfizetésére. Az alperes személyes illetékmentessége okán a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli. Az alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

, 2011. október 10.

Dr. Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Sperka Kálmán sk. előadó bíró, Dr. Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelélül

bírósági írnok